

פעילות לדוגמה:

המושגים ברית מילה ושיי עגנון משולבים בנושא טקסי-החיים:

"ברית מילה"

ברית מילה זו המצווה הראשונה שנצטוו בה אברהם וזרעו (בראשית, פרק י"ז), והיא אות ברית בינם לבין ה'. בברית המילה כורתים את העורלה של תינוק זכר. אברהם נימול בגיל תשעים ותשע, ויצחק בנו היה הראשון שנימול בגיל שמונה ימים, וכך נוהגים עד היום. האדם המבצע את הברית נקרא **מוהל**. במהלך טקס ברית המילה נהוג להכריז על שם התינוק. נוכרי המבקש להתגייר חייב להימול.

מעגלי זהות בטקס ברית המילה:

טקס הברית כולל בתוכו מעגלים מתרחבים והולכים של זהות והשתייכות:

- ◆ מתן השם הפרטי מסמל את הזהות האישית.
- ◆ החורים המביאים את בתם או את בנם בברית – חוגגים את קבלת התינוק למעגל המשפחתי.
- ◆ החברים המשתתפים בטקס ומברכים את התינוק בברכת ברוך הבא – מקבלים אותו אל מעגל הקהילה.
- ◆ משמעות "בבריתו של אברהם אבינו" – מצרף את התינוק אל העם היהודי ותרבותו.
- ◆ חגיגת הולדתו של אדם חדש – מצטרף התינוק למעגל האנושות.

הפנים / נורית זרחי

את הפנים שיש לי
קבלתי מאמא שלי,
גם היא את פניה קבלה
מאמא שלה,
סבתי לי מסרה את פניה דרקה,
איזו דרך ארקה!
כך היא שולחת אותם לנכדים, אחר לנינים.
במשפחה שלי, מי שנולד
מקבל מתנה - פנים.
כל פעם הם מופיעים חדשים ושונים -
עינים כחלות הופכות ורוקות,
מתקרבות אל האף או מתרחקות,
אבל תמיד, במשפחה שלנו, הכנים
הלאה הלאה, כנקהר
נושאים את הפנים.

כסא של אליהו / שי עגנון, מתוך: "עיר ומלואה"

כסא של אליהו שהיו מלין עליו תלוי היה בבית הכנסת הגדול למטה מעזרת נשים למעלה מקופת מתן בסתר שחצובה בתוך עמוד התוך שעזרת נשים נשענת עליו, והיה חקוק על הכסא, זה הכסא של אליהו מלאך הברית. נזדמנה מילה בעיר השמש מוריד את הכסא ומעמידו לימינו של ארון הקודש אחורי התיבה, שבראשונה נוהגים היו לימול בבית הכנסת הגדול שבעיר. אימתי נתבטל מנהג נאה זה ומאיזו סיבה נתבטל לא שמעתי. זקנים היו בעירנו שהיו מספרים שבימיהם היה זקן אחד שכל אב שהיה לו בן לימול היה מחזר אחריו לעשותו סנדקו, שאמרו עליו שמלאך הברית אוהב לשבת עמו בקתדרא. מפיו של אותו זקן לא שמעו אבל ראו שכשהיו מושיבים אותו על כסא של אליהו היה מצטמצם והולך וידעו שמתכוון הוא להרחיב לו לאליהו את מקומו.

ש"י עגנון (1888-1970)

ש"י עגנון נולד בגליציה בשם שמואל יוסף צ'צקס. עלה לארץ בשנת 1924, וב-1966 היה לראשון הסופרים הישראליים שזכה בפרס נובל לספרות. עגנון היה בעל סגנון ספרותי ייחודי שמקורותיו במקרא ובמדרשי חז"ל. יצירותיו מורכבות ורבות משמעות, והן מתאפיינות בשימוש בסמלים וברמזים. ביניהן: סיפורי אהבה פסיכולוגיים, סיפורים שהם סאטירה חברתית, אגדות על דמויות היסטוריות, ועוד. כמה מיצירותיו הומחזו והוצגו בתיאטרון ובטלוויזיה. ספריו תורגמו כמעט לכל לשונות אירופה.